

Din multe puncte de vedere, Biblia pare să fie ca o piesă de operă. La începutul ei, sunt puse bazele temei principale. Ele se referă în permanență la timpurile de început în care lumea a fost creată și toate erau foarte bune. Subiectele ei se dezvoltă în mod gradat, iar temele care la început erau prezentate într-un fel foarte simplu, acum se dezvoltă, capătă noi dimensiuni, dar linia principală este aceeași. Nu sunt introduse noi tonalități, pentru că pe tot parcursul acestei opere, tema principală este *“Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.”* Evrei 13:8.

Prin profeții se poate vedea felul în care evenimentele iau amploare și se dezvoltă, deci, atunci când noi vedem că ceea ce a fost prezis se întâmplă în jurul nostru va trebui să recunoaștem profeția. În Biblie sunt relatate o seamă de evenimente cu un caracter sinistru, întunecat dar care totuși ne îndreaptă către subiectul ei principal, care este Lumină și Speranță. Biblia este ceea ce este pentru că scriitorii ei au fost instrumente diferite care sub conducerea lui Isus au contribuit în diferite moduri la descoperirea de Dumnezeu și a voinței Lui. Atunci când Isus a venit pe pământ, toate aceste teme se întâlneau în El. În măsura în care în învățăturile Lui El le-a dezvoltat, tonurile și cadențele capătă o repetare și o amplificare tot mai adâncă și mai bogată.

După cum se întâmplă, fiecare piesă muzicală are anumite părți care ne plac în mod deosebit și ne place să le fredonăm în noi înșine. Acesta este pericolul care apare în cazul muzicii Bibliei. Unele aspecte ne devin atât de familiare încât dacă vom continua a le repeta doar pe acelea vom fi în pericolul de a uita contextul întregii opere. Părți din finalul glorios al acestei opere se amestecă cu seriozitatea învățăturilor, avertismentelor și promisiunilor Lui, atunci când tonurile și acordurile muzicii Bibliei culminează în prospețimea și perfecțiunea începutului. Muzica începe cu Creațiunea, iar în unele cazuri, Biblia poate fi numită pe drept Simfonia Creațiunii. La început, întreaga lume a fost numită ‘foarte bună.’ Apoi, în scurt timp, umbra întunecată a păcatului a intrat în lume. Tonurile originale și perfecte continuă să ne arate felul în care Dumnezeu poate reînnoi inimile oamenilor. Rugăciunile

“Cercetează-mă Dumnezeule și cunoaște-mi inima.” Psalm 139:23

și *“Zidește în mine o inimă curată.”* Psalm 51:10

sunt cântate prin răspunsul unui cor. Tema creațiunii este continuată în Hristos atunci când El îi vindeca pe cei bolnavi și reda sănătatea mintală a celor din jurul Său. A continuat atunci când restaurat Sabatul și a îndepărtat din mijlocul lui influențele întunericului pentru a ne prezenta Planul Lui pentru reînnoirea și reînvierea vieților noastre prin El. Finalul înălțător răsună prin cuvintele de triumf a muzicii Bibliei, cu o voce care este ca sunetul unor ape mari

“Iată, Eu fac toate noi.”

Iar răspunsul se întoarce,

“Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci ai Tu făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute.” Apocalips 4:11.

Finalul minunat se încheie cu o invitație care adâncește și lărgeste slava lui Dumnezeu și a planului Său pentru restaurarea și răscumpărarea pe care o oferă de la un capăt al pământului la celălalt. “Corul” răspunde în cuvintele

“Și Duhul și Mireasa zic: ‘Vino!’ Și cine aude, să zică: ‘Vino!’ Și celui ce își este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!” Apocalips 22:17

Dumnezeu te cheamă în felurite moduri – iar dacă acestea au trezit în tine o sete pentru ceva mai bun, nu vei fi oprit.

Deci, această broșură ne va conduce într-una dintre temele importante ale Bibliei

Începând de la Simfonia Creațiunii, temă care a fost acoperită de puterile întinericului și pentru mulți ea continuă să fie acoperită. Este subiectul 'Falsa închinare sub vălul închinării la Dumnezeu cel adevărat.'

În Romani 1:21-25 stă scris:

"Fiindcă măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu l-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat. S-au fălit că sunt înțelepți și au înnebunit...Căci au schimbat într-o minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin."

La început, oamenii s-au închinat la viței și păsări, la soare, lună și stele, sau la pești sau la alte creaturi ale lui Dumnezeu; dar în zilele noastre, toate acestea au fost înlocuite într-un fel mai subtil și anume – de tradițiile oamenilor. Cartea Apocalipsului ne descoperă că acesta va ajunge să fie chiar omul însuși, iar majoritatea oamenilor îi vor aduce închinare într-un fel sincer fără să știe ceva despre schimbarea care a avut loc în planul lui Dumnezeu. Aici avem o avertizare de la Dumnezeu.

"Nimeni să nu vă amăgească în vre-un chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește 'Dumnezeu' sau este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase." 2 Tesaloniceni 2:3,4,9.

Moise deja era pe muntele Sinai cu Dumnezeu. El a stat mult timp acolo, vorbind cu Dumnezeu iar poporul a devenit nerăbdător. Împreună cu Aaron, care avea să fie marele preot, ei au făcut un vițel de aur asemenea celor cărora s-au închinat pe când se aflau în Egipt și au construit un altar înaintea lui. Biblia ne spune că Aaron a strigat poporului:

"Măine va fi o sărbătoare în Cinstea Domnului!" A doua zi s-au sculat din dimineață și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și au băut; apoi s-au sculat să joace." Exodul 32:5,6.

Slava lui Dumnezeu încă se afla pe vârful muntelui Sinai și nu cu mult timp în urmă poporul era îngrozit să o vadă. Ei au făcut un legământ solemn că vor face tot ceea ce Dumnezeu le va porunci. Primele cuvinte care le-au fost spuse de Dumnezeu a fost,

"Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine. să nu-ți faci chip cioplit, nici o înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ, sau în apele mai jos decât pământul." Exodul 20:2-4.

Ai văzut vreodată ce formă are mitra episcopilor sau a papei? Se aseamănă cu gura unui pește (una dintre creaturile care trăiesc în apele mai de jos decât pământul). În multe dintre bisericile din Europa se poate vedea că un ornament principal îl formează soarele (o asemănare a lucrurilor din cer). Acele lucruri împotriva cărora Dumnezeu ne-a avertizat că fac parte din falsa închinare, în ritualurile creștine de astăzi ele sunt prezentate într-o formă atât de stilizată încât noi ne-am familiarizat cu ele iar pentru mulți acestea trec neobservate. În cazul amintit mai sus l-am văzut pe copiii lui Israel care în frunte cu Aaron au călcat primele două porunci. Pe când Moise se întorcea de pe munte, a auzit zgomotul făcut de către popor. La început a crezut că era un glas de război, dar pe măsură ce se apropia mai tare, a văzut că nu era un strigăt de victorie, dar era poporul care cânta și dansa.

Ce au făcut ei?

1. Au hotărât o sărbătoare în cinstea Domnului.
2. Ei s-au sculat dis de dimineață. În termenii biblici, aceasta înseamnă că se închinau soarelui pe când acesta răsărea.
3. Au făurit un vițel de aur ca idolii înaintea cărora se închinau Egiptenii și ei la rândul lor se închinau înaintea lui. La inaugurarea acestui idol de aur, conducătorul lor, Aaron, a spus poporului că acest obiect fără viață este dumnezeul care i-a scos din țara Egiptului, i-a hrănit, a deschis înaintea lor Marea Roșie, le-a dat apă și i-a condus prin deșert.
4. Jertfele lor erau urmate de o sărbătoare în care se mânca și se bea în cinstea idolului respectiv. Poate că hrana pe care au pregătit-o atunci era din mana care Dumnezeu le-o dăruia cu atâta dragoste.
5. Ei s-au sculat să joace. În sistemul păgânesc de închinare al timpului respectiv, erau incluse și orgiile sexuale.

Copiii lui Israel au amestecat adevărul cu falsul.

Primul și cel mai important punct a fost că au declarat o sărbătoare în cinstea lui Dumnezeu, Creatorul și Eliberatorul lor, dar în realitate ei se închinau lucrului mâinilor lor. Era un festival omenesc de închinare. Ei au auzit hotărârea conducătorului lor și au crezut că era o zi de sărbătoare în cinstea adevăratului Dumnezeu dar ei au creat o confuzie prin înlocuirea Lui cu dumnezei falși.

Închinarea lor era un amestec de adevăr cu falsitate. Părinții lor, Adam, Abel, Avraam, Isaac și Iacov au știut că mielul care era adus ca jertfă pe altar trebuia să îl reprezinte pe Hristos. Adevărata închinare era un moment solemn petrecut în prezența lui Dumnezeu. În anumite ocazii, pentru a Își arăta aprobarea și slava, Dumnezeu a trimis focul Său sfânt care a mistuit jertfa de pe altar. Dar acum, ei au adus jertfe unui dumnezeu fals, au mâncat și au băut în cinstea lui ca mai apoi să se scoale să cânte și să danseze. Dar, ei spuneau că toate acestea sunt în cinstea lui Dumnezeu. În felul acesta ei au amestecat sacralul cu profanul.

În Biblie, profanarea lucrurilor lui Dumnezeu se numește confuzie. În timpul profeților, ca de exemplu, al lui Neemia, ei profanau Sabatul sfânt al lui Dumnezeu prin faptul că aduceau în Ierusalim asinii încărcăți cu poveri, snopi, smochine, vin, struguri, pește și multe altele. Ei amestecau lucrurile sfinte cu cele obișnuite. Același lucru a fost făcut de către copiii lui Israel cu ocazia sărbătorii hotărâte de ei, iar făcând aceasta, ei profanau numele sfânt al lui Dumnezeu și Legea pe care nu cu mult timp în urmă au primit-o.

În Biblie, se află o serie de avertismente împotriva amestecării închinării adevărate cu cea falsă. Aceasta este cea mai rea idolatrie. Avem câteva versete biblice care vorbesc despre acest fapt.

“Domnul zice: ‘Când se apropie de mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească.’” Isaia 29:13.

“Și vin cu grămada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă tot după poftele lor. Iată că tu ești pentru ei ca un cântăreț plăcut, cu un glas frumos și iscusit la cântare pe coarde. Ei îți ascultă cuvintele dar nu le împlinesc de loc.” Ezechiel 33: 31,32.

În acest verset, Domnul îi spune profetului Său că, atunci când El are de transmis un mesaj poporului, ei se adună și ascultă, îl cinstesc cu buzele și pe profet și pe Dumnezeu dar inima le este alipită de idoli. În versetul 11 al aceluiași capitol,

Dumnezeu îi cere poporului Său să se întoarcă la El și să trăiască.

“Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască: întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți voi să muriți, casă a lui Israel!”

Care erau căile lor cele rele?

“Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Voi mâncați carne cu sânge, vă ridicați ochii spre idoli voștri și vărsați sânge.” Ezechiel 33:25.

Deasemenea, Dumnezeu mai avea ceva de spus pentru ei:

“Căci după ce și-au jertfit copiii la idoli lor, tot în ziua aceea s-au dus și în locașul Meu cel sfânt ca să-l spurce. Iată ce au făcut în casa Mea.” Ezechiel 23:39.

Pentru că aceste cuvinte sunt atât de teribile, am putea să revenim în zilele noastre. Astăzi poate că nu ne închinăm lui Dumnezeu înaintea unor ‘idoli’ din piatră sau lemn, nu aducem jertfe omenești, dar poate fără să ne dăm seama îi aducem închinare unui ‘Dumnezeu’ care nu are nimic a face cu adevărul Scripturii. Biblia definește această relație drept adulter spiritual. În cartea Apocalipsului, apostolul Ioan scriind despre evenimentele ultimelor zile, vorbește despre o femeie, o desfrânată. În contextul profeției, femeia reprezintă o biserică. Această femeie este numită: BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI. Apocalips 17:5.

Babilon este cuvântul folosit în Biblie pentru a defini confuzia. Își are originea de la cuvântul Babel. În timpul Pe când profetul Daniel se afla în Babilon iar Belșațar era împărat, a fost organizată o sărbătoare, iar în starea lor de beție, pentru a bea din ele vinul dezmățului lor au folosit vasele sfinte de la templul lui Dumnezeu care au fost aduse de la Ierusalim odată cu iudeii care au fost duși în robie. Acele vase aveau o folosință sfântă și anume de a duce în ele sângele mielului de jertfă care îl reprezenta pe Isus. Acum, în Babilon ele erau folosite în scopuri omenești. Era un amestec de sacru și profan, care împreună egalează imaginea confuză a vinului și a profanului după cum este prezentat în cartea Apocalipsului. Confuzia din ziua de astăzi se concentrează în jurul zilelor de închinare: Sabatul Domnului sau duminica papală. Una își are originea în Biblie iar cealaltă în tradițiile oamenilor. Dumnezeu îi caută pe aceia care vor să I se închine în de acord cu Cuvântul Său.

“Cine va putea să se suie până la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? – Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel care nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului.” Psalm 24:3-5.

Deseori, o eroare începe într-un mod deschis și ușor de observat astfel, cu cât este mai descoperită, cu atât este mai greu de recunoscut pentru a îi vedea consecințele. În Marcu 7:6-9, Isus a făcut un rezumat al acestei subtilități:

“Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: ‘Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar cu inima lui este departe de Mine.’ Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești’...El le-a mai zis: ‘Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră.’”

Matei 15:9 spune același lucru. Este foarte important că Domnul Isus folosește cuvântul ‘Degeaba...’ Domnul Isus ne spune cât de mare este confuzia care poate apărea și cât de nefolositor este a face acest lucru și anume, a înlocui poruncile lui Dumnezeu cu datinile și învățăturile oamenilor. Și mai mare este deșertăciunea unei asemenea închinări pentru că ea nu are nici o valoare înaintea lui Dumnezeu. Toate religiile care au la bază porunci omenești devin astfel fără valoare, toate fiind o deșertăciune.

“Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.”
Matei 15:9.

Accepti și tu aceste porunci omenești? Apostolul Pavel a avertizat împotriva acestor învățături înșelătoare:

“Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare a le lumii și nu după Hristos.”
Coloseni 2:8.

Dumnezeu nu poate accepta o închinare care nu este curată și sfântă. Dacă aceasta este amestecată cu –

- tradițiile omenești
- filozofie omenească, practici care fac din închinarea noastră o deșertăciune înaintea lui Dumnezeu.

Suntem avertizați la modul cel mai clar că dacă urmăm ceea ce a fost amintit mai sus, închinarea noastră nu va fi primită niciodată de Dumnezeu. Noi putem să credem că ne închinăm lui Dumnezeu, dar înaintea lui aceasta poate să nu aibă nici o valoare. În predica de pe munte din Matei 7:21-32 găsim cele mai triste și mai puternice cuvinte ale Bibliei care au fost rostite de Isus.

“Nu orișicine-Mi zice: ‘Doamne, Doamne!’ (în rugăciunile și cântările noastre nu îl numim Domn pe Isus?) va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: ‘Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi Draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.’”

Este Dumnezeu corect? Din versetele de mai sus putem spune că Dumnezeu ceea ce a spus va și face. El ne-a dat învățături care cuprind fiecare parte a vieții noastre – căsătorie, alimentație, relațiile cu cei din jurul nostru, cum să ne apropiem de El și cum să ne închinăm Lui. Trebuie să fim pe deplin convingși că închinarea noastră este aceea pe care Dumnezeu o pretinde de la noi.

Să medităm la istoria lui Cain și a lui Abel din Geneza 4:2-8.

Mielul era jertfa care îl reprezenta pe Isus – Mielul lui Dumnezeu. Cain și Abel au venit să se închine înaintea Domnului dar fiecare dintre ei a venit cu o alegere făcută. Abel a adus jertfa poruncită de Dumnezeu, un miel. Dar Cain a adus ca jertfă fructe și vegetale din grădina sa. Jertfa care a fost poruncită și acceptată de Dumnezeu a fost aceea care a fost adusă de către Abel. Dumnezeu nu a primit jertfa lui Cain, iar acesta s-a supărat și i s-a posomorât fața. În supărarea sa el s-a ridicat și l-a omorât pe Abel. Odată ce ne-am îndepărtat de calea trasată de Dumnezeu, ne așezăm singuri în întunericul pe care diavolul îl poate controla. În cazul lui Cain crima a fost doar o punere în practică a hotărârilor sale. Iar aceasta a devenit un o altă temă a Bibliei. Oamenii ascultători și buni au devenit martiri pentru că întunericul se mânia împotriva acelor care încearcă să facă voia lui Dumnezeu. Chiar Isus Hristos a fost răstignit, El care a trăit pentru a face voia Tatălui ceresc.

Este Dumnezeu corect? Da!

A urma planul lui Dumnezeu aduce întotdeauna binecuvântare pentru noi. Dacă mergem pe propria noastră cale, oricât de atractivă ar părea, sfârșitul ei va fi distrugerea veșnică noastră nu numai a noastră dar și a acelor care ne înconjoară. Aceasta este o realitate pe care istoria o dovedește nu numai o singură dată, și anume aceia care o dată ce au cunoscut adevărul Bibliei iar prin alegerea lor în mod

conștient au urmat pe căile lor proprii, au început să se impună cu forța asupra aceluia care nu i-au susținut în ideile lor. Apocalips 13:15 vorbește despre o putere care va da

‘suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.’

Aceasta este o putere imensă – un decret de moarte împotriva celor considerați eretici. Știi care este definiția actuală a unui eretic? Cuvintele ‘eretic’ și ‘erezie’ vin din grecescul *hairein* care înseamnă ‘a sta în fața unor alternative și a face o alegere între ele.’ Acela care va alege să îl urmeze pe Dumnezeu și să păzească Sabatul atunci când puterile lumii au decis altceva, va fi considerat un eretic. Va avea de ales între alternativele care îi vor sta în față, făcând o alegere și urmând-o pe aceasta. Alegerea este aceea de a privi la chemarea plină de iubire –

“Dacă Mă iubiți veți păzi poruncile Mele.” Ioan 14:15 și de a suporta marginalizarea și prigoana care au scopul de a ne face să alegem căile oamenilor și tradițiile lor.

Întâmplările pe care Biblia le relatează au fost scrise cu scopul ca noi să învățăm ce se întâmplă atunci când oamenii iau anumite decizii. Întâmplările scrise în cartea lui Daniel pot fi luate drept pildă. După cum ne este relatat în capitolul 3, împăratul Nebucadnețar a poruncit ca să se ridice o statuie imensă de aur care să îl reprezinte pe el însuși. A mai poruncit ca atunci când muzica va răsună, toți aceia care au fost chemați la inaugurarea acelei statui să se plece la pământ pentru a se închina înaintea ei. În versetul 6 mai găsim scris

‘Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.’

Trei dintre oamenii poporului lui Dumnezeu se aflau în câmpia Dura iar atunci când muzica a răsunat, ei au rămas în picioare în mijlocul acelei mări de oameni care s-au aruncat cu fața la pământ. Aceea a fost o hotărâre foarte curajoasă. Pune-te pe tine însuși în aceleași circumstanțe! Acești trei oameni care cunoșteau porunca lui Dumnezeu în legătură cu închinarea la idoli au ales ca, cu riscul vieții să nu se închine acele statui. Ei puteau ca să se plece cu fața la pământ iar în inimile lor să se roage lui Dumnezeu, dar ei au ales să rămână statornici și într-un mod deschis de partea lui Dumnezeu. Le-a fost dată o a doua șansă. Muzica a răsunat din nou și toți acei care se aflau în valea Dura s-au închinat cu fețele la pământ, dar cei trei tineri au rămas în picioare în văzul tuturor. De această dată au fost aruncați în cuptorul de foc, care a fost încins de șapte ori mai tare, după porunca dată de regele înfuriat. Din nou avem aceeași reacție. Pedepsa cu moartea! Ei l-au onorat pe Dumnezeu, iar El le-a salvat viețile. Tot ce a ars în acea zi au fost doar hainele cu care au fost legați înainte de a fi aruncați în cuptor. Ei umblau liberi prin mijlocul focului. Dar, în mijlocul cuptorului a putut fi văzută și o patra persoană. Era Cineva care umbla cu ei era văzut de toți, semăna cu un om. Regele i-a rugat să se apropie de el iar atunci când cei trei s-au apropiat și au stat înaintea lui, de pe hainele lor nu se simțea miros de fum sau de foc. Mărturia regelui despre acești trei tineri vrednici a fost că Dumnezeu l-a

“Izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeul lor!” Daniel 3:28.

Închinarea adusă de ei a fost curată. În capitolul 6 al aceleiași cărți, găsim o istoria lui Daniel însuși care se afla într-o poziție asemănătoare datorită felului său de închinare. El știa că Dumnezeu era drept în tot ceea ce poruncise și nimic altcuiva nu trebuia să i se aducă închinare decât singur lui Dumnezeu care este Creatorul și Dătătorul vieții. De la curtea regală a fost dată o poruncă prin care se prevedea că timp de 30 de zile trebuia să i se aducă închinare doar regelui Darius. Daniel se închina doar adevăratului Dumnezeu. Obiceiul său era ca în fiecare zi să intre în camera sa și să se roage lui Dumnezeu cu fereastra deschisă. El făcea acest lucru de trei ori în fiecare zi iar cei din jurul său puteau vedea aceasta. Era o închinare care era adusă în mod deschis adevăratului Dumnezeu. Daniel care era unul dintre evreii care au fost duși în captivitate a ajuns să ocupe poziții înalte la curtea Babilonului iar demnitarii babilonieni erau geloși față de poziția pe care o avea Daniel înaintea regelui. Acești demnitari erau cei care au uneltit împreună și l-au convins pe rege să emită acel decret. Ei erau convinși că Daniel nu va înceta să se roage adevăratului Dumnezeu iar ei vor putea să îl ucidă aruncându-l în groapa leilor. Planul lor a reușit întocmai. Chiar dacă regele și-a dat seama că a fost înșelat, a trebuit să pună în aplicare legea dată de el. Daniel a continuat să se roage lui Dumnezeu pe față și fără să se rușineze de credința sa, chiar dacă știa că era urmărit și va fi pârât împăratului. El știa că se va întâmpla acest lucru și totuși nu a încetat să se închine lui Dumnezeu. A fost aruncat în groapa cu lei. Între timp, regele a petrecut o noapte albă. A refuzat să mănânce iar muzicanții care au fost trimiși să îl înveselească au fost alungați. Apoi, dis de dimineață regele a plecat la groapa leilor și l-a strigat *'cu glas plângător'* pe iubitul și credinciosul său Daniel.

'Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău căruia îi slujești necurmat să te scape de lei?'

Daniel a răspuns cu glas tare, *'Veșnic să trăiești împărate!'*

Daniel l-a recunoscut pe rege ca și conducător și i-a dat ascultare în toate lucrurile, dar nu și atunci când legile civile intrau în contradicție cu Legea lui Dumnezeu.

'Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.' Fapte 5:29.

Dumnezeu ESTE drept iar atunci când închinarea Îi este adusă numai Lui și Îi cinstește pe acei care Îl iubesc și Îl slujesc după cum El a poruncit. El dorește de la noi, care suntem lucrarea mâinilor Sale o închinare adevărată, curată și deschisă și nu o închinare care este pătată de tradiții sau schimbări omenești.

De ce sunt importante pentru noi aceste întâmplări?

Același profet Daniel ne-a transmis un mesaj de la Dumnezeu prin care suntem avertizați că ceea ce se va întâmpla ne va afecta pe NOI și închinarea NOASTRĂ. În Daniel 7 profetul a văzut în viziune 4 fiare dar ultima dintre ele era înfricoșătoare, nu semăna cu nici una dintre cele văzute mai înainte. Avea coarne iar unul dintre ele. Aceeași fiară care reprezenta o putere pe pământ a fost una dintre cele mai crude puteri care a urât atât închinarea curată adusă lui Dumnezeu cât și pe cei care ascultau de poruncile Lui.

'El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupra pe sfinții Celui Prea Înalt și se va încumeta să schimbe vremile și legea.' Daniel 7:25.

Dar Scaunul de judecată a lui Dumnezeu va fi așezat iar,

'Domnia și stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-l vor asculta.' Daniel 7:27.

Aceleași cuvinte, ‘a sluji’ și ‘a asculta’ au fost folosite în istoria celor trei tineri din capitolul trei. Ideea unor legi prin care sfinții Celui Prea Înalt care ascultă de poruncile lui Dumnezeu să fie înlăturați este arătată în modul cel mai simplu în istoria lui Daniel care se ruga cu ferestrele deschise sau a celor trei tineri care nu au vrut să se închine înaintea acelei statui încât și un copil ar putea să înțeleagă. Aceasta este o putere care va lupta împotriva Legii lui Dumnezeu, sau împotriva acelor care vor să asculte de ea, dar întâmplările relatate ne arată felul în care Dumnezeu veghează și îi scapă din încercare pe cei credincioși Lui, chiar dacă cei trei tineri din valea Dura erau gata să își dea viața pentru a aduce onoare adevăratului Dumnezeu, Creator al cerului și al pământului.

Astăzi, există o confuzie între închinarea adevărată și falsă? Majoritatea creștinilor se închină în ziua duminicii. Noi repetăm numele zilelor săptămânii cu o asemenea obișnuință încât nu luăm în seamă cuvintele care le formează. În timpurile vechi ale Bibliei, oamenii se închinau soarelui care pentru ei era dătătorul vieții și al puterii. După cum am citit în fragmentul în care israeliții au făcut un vițel de aur, ei s-au sculat dis de dimineață (s-au închinat soarelui) și au numit ziua aceea o zi de sărbătoare în cinstea Domnului. Ziua Duminicii (în limba engleză Sunday. Sun – soare, day – zi) din zilele noastre este aceeași zi a soarelui dar ea este numită Ziua Sfântă a lui Dumnezeu. Acesta este un amestec care nu este după voia lui Dumnezeu. El pretinde de la oameni respect și închinare, dar în felul cerut de El – Adu-ți aminte de ziua Sabatului și sfințește-o. Ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. Ziua a șaptea este Sâmbăta. Datorită perioadei imense de timp și al numărului mare de generații de oameni care au păzit ca zi de închinare duminica, cunoștința despre Sabatul zilei a șaptea a fost aproape ștearsă din mințile noastre. În zilele noastre, ziua de Luni este numită prima zi a săptămânii, iar în continuare vedem că situația devine tot mai încurcată. Totuși, istoria ne dovedește faptul că Sabatul zilei a șaptea sau Sâmbăta nu a fost păzită decât de o minoritate, o rămășiță de oameni. Valdenzii, bapțiștii de ziua a șaptea au păzit Sabatul. Sinagogile evreiești sunt întotdeauna deschise în ziua Sâmbetei. În pofida multiplelor eforturi de a desființa Sabatul, el nu a fost uitat niciodată. Porunca este tot acolo, unde a fost pusă de Dumnezeu, ‘Adu-ți aminte de ziua Sâmbetei ca s-o sfințești.’

O religie compromisă este o religie rivală.

Lupta diavolului împotriva lui Dumnezeu se dă la nivelul spiritual, al minții, iar aceasta este una dintre căile prin care el încearcă să distrugă adevărata cunoștință de Dumnezeu. O altă metodă de a controla gândirea oamenilor este prin slăbirea intelectului și a puterii voinței, una dintre căile folosite este hipnotismul utilizat fie în scopuri medicale fie pentru distracție. Oricare formă a hipnotismului slăbește voința persoanei respective în a alege decide pentru ea însăși. (Anumite ramuri ale muzicii, atât religioase cât și rock au scopul de a conduce persoana într-o stare prehipnotică, stare care afectează undele alfa ale creierului. Multe dintre culte folosesc în cadrul serviciilor lor muzica repetitivă cu scopul bine determinat de a conduce persoanele în starea prehipnotică acesta fiind momentul în care diferitele sugestii pot fi implantate cel mai ușor în mintea ascultătorului. În felul acesta se poate ajunge cel mai ușor la controlul minții altuia. Acest gen de muzică nu este ‘un serviciu de închinare reînnoit’ dar este o tehnică bine controlată care prin diferite ritmuri și repetări, deseori conduse de un ‘coordonator de program’ sunt însoțite de un ‘cor’ conduc până și mișcările corpului.) Diavolul de asemenea știe că oamenii pe lângă Biblie și conștiință simt nevoia și doresc a da vieții lor o dimensiune spirituală. De

aceea, el știe că el nu poate distruge cunoașterea de Dumnezeu, dar prin compromisuri încearcă să amestece religia viului Dumnezeu – cu o religie care are o parte adevăr și o parte minciună. El știe că această contrafacere nu este plăcută înaintea lui Dumnezeu iar oamenii care cred că în felul acesta experiența lor cu Dumnezeu este vie și sigură vor fi distruși. De aceea, înaintea întregului pământ el încearcă să murdărească întreg caracterul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care întotdeauna i-a persecutat și ucis pe acei care au ales să rămână statornici în închinarea adusă lui Dumnezeu după felul cerut de El în Cuvântul Său. Dumnezeu privește cu tristețe adâncă asupra întregii lumi și asupra religiilor compromise și întreabă,

‘Dacă sunt Tată, unde este cinstea care M-î se cuvine?...Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine?’ Maleahi 1:6

În general, oamenii se numesc pe ei însuși fii și fiice ai lui Dumnezeu dar nu îi aduc închinarea cerută de El. Pe altarul lor ei aduc altceva. Chiar dacă Dumnezeu nu ia în seamă *vremurile de neștiință*, odată ce ajungem la cunoștința că El are o cale mai bună și este în ea cuprins întregul Adevăr, avem responsabilitatea de a ne întoarce la El din toată inima. Acum El stă la ușa inimii noastre și bate – *‘Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la El, voi cina cu el și el cu Mine. Apocalips 3:20*

Nu putem să ne închinăm lui Dumnezeu în ziua Soarelui. Dacă citim cu atenție în Biblie vom vedea că și idolatrii fac la fel. Duminica nu este o nouă zi de închinare poruncită de Biblie. Capitolul următor va da mai multe informații despre istoria păzirii Duminicii.

Această schimbare nu a avut dintr-o dată. A trebuit să treacă o perioadă lungă de timp, iar în zilele noastre deja această practică pare un lucru normal. De aceea, porunca lui Dumnezeu începe cu cuvintele

‘ADU-ȚI AMINTE...

Dumnezeu niciodată nu va impune sau va forța ceva. El ne roagă să ne apropiem de El prin credință pentru a găsi putere și har pentru a asculta de El în pofida încercărilor Satanei de a desființa poruncile lui Dumnezeu și a puterii lui de a înșela pe mulți.

‘Potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.’ 1 Petru 5:8.

‘Diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.’ Apocalips 12:12.

A ‘înghiți’ înseamnă a distruge. Știm că dacă nu ascultăm de Dumnezeu vom fi la rândul nostru nimiciți pentru că

‘Plata păcatului este moartea.’ Romani 6:23.

Ce este păcatul?

‘Păcatul este fărădelege (călcarea legii).’ 1 Ioan 3:4.

Și ce spune Legea celor Zece porunci?

‘Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești...ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău.’ Exod 20:8-11.

Deci, lucrarea cea mai reușită a diavolului este aceea de a îi face pe oameni să calce una dintre poruncile lui Dumnezeu, astfel, el pregătind calea lor înspre nimicire. Pentru a îi face pe oameni să calce Legea Morală, diavolul a pus la punct strategii la nivel global, iar aceia care nu îi înțeleg planurile ajung să fie înșelați și astfel ei duc la sfârșit lucrarea lui. Înșelăciunea a fost metoda sa de lucru dintotdeauna.

Dacă subiectul acestei broșuri pare să fie greu de acceptat, Dumnezeu a promis că Duhul Sfânt ne va conduce *în tot adevărul*. Pentru a ști ce este bine și ce este rău nu suntem lăsați în voia părerilor omenești. În Apocalips 14:12, Dumnezeu a spus că El va avea o rămășiță de oameni care Îl vor urma în tot Adevărul până la sfârșitul veacului.

'Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.' Apocalips 14:12.

Va fi o mare nevoie de răbdare titanică pentru a putea sta singur păzind poruncile lui Dumnezeu împotriva părerii populare – Păzirea Specială a Duminicii', mișcare la nivel global care încurajează valorile familiare, etc. (Înșelăciunea este că de multe ori diavolul amestecă părți bune în lucrarea sa, cum ar fi: unitatea familiei, protecția drepturilor muncitorilor, etc.)

'Duminica nu trebuie să se lucreze deoarece ea trebuie să fie sărbătorită ca fiind Ziua Domnului.' Încep să fie răspândite pliante prin care propagă sfințirea Duminicii, iar tonul lor există un mesaj militant și neprietenos. În curând pe întreg pământul se va face auzită chemarea la închinare în ziua Duminicii, iar pentru aceasta trebuie ca mai întâi să existe o situație de o asemenea natură (dezastru natural, economic sau tehnologic), încât mulți se vor mobiliza pentru a se închina lui Dumnezeu, care ar putea să intervină în aplanarea acestui eveniment negativ. Dar, vei fi tu pregătit pentru acel timp, vei ști cum să te închini lui Dumnezeu în felul cerut de El prin Cuvântul Său? În pofida compromisurilor și a chemărilor la unitate și solidaritate globală, vei putea rămâne statornic ca și Daniel și cei trei prieteni ai lui?

Sabatul este funia de aur care unește pe Dumnezeu cu poporul Său. Nu ți-ar plăcea să știi că ești legat de Isus Hristos într-un fel în care îți va aduce binecuvântare și pace în inima ta? Religia care prin compromis se împotrivesc lui Dumnezeu va fi distrusă împreună cu toți aceia care au urmat acele compromisuri.

'Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu.' Apocalips 14: 9,10.

Aceia care nu sunt scriși în cartea vieții Mielului vor fi aruncați în lacul de foc și vor fi nimiciți de a doua moarte. După cum este scris în Apocalips 13, fiara și icoana ei încep să impună oamenilor o închinare cu forța, iar aceia care se împotrivesc acestei închinări vor avea numele scris în cartea vieții Mielului. Fiara este aceeași putere despre care se vorbește în cartea lui Daniel, și care va purta război cu sfinții Celui Prea Înalt și se va încumeta să schimbe vremile și Legea. Atunci când vedem un element uman care prin forță se împotrivesc Legii lui Dumnezeu, pentru noi trebuie să fie un semnal de alarmă că acel lucru nu este de origine divină.

'Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.' Matei 15:9.

Duminica este o doctrină de origine omenească, un sabbat schimbat. Duminica este ziua la care se adaugă cuvântul 'trebuie.' 'În ziua Duminicii nu *trebuie* să se lucreze, ea *trebuie* să fie sărbătorită ca fiind Ziua Domnului.' Sabbatul zilei a șaptea care face parte din ciclul săptămânal al zilelor este una dintre doctrinele lui Dumnezeu. Este o deșertăciune, idolatrie, nu se ajunge nicăieri, este fără nici un scop o închinarea adusă Lui urmând tradițiile oamenilor. Dumnezeu se află în templul Său mare și sfânt și privește asupra acestei lumi, iar înaintea Lui, amestecul dintre religie și tradițiile oamenilor nu are nici o valoare comparativ închinarea pe care El o cere de noi.

Dar toți aceia care aleg să I se închine în duh și adevăr vor păzi poruncile Lui. El spune, 'Ferice de cei ce își spală hainele (în limba engleză, păzesc poruncile lui Dumnezeu,) ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate' Apocalips 22:14.

După anumite versiuni moderne ale Bibliei chiar și această minunată promisiune a fost îndepărtată, cu scopul de a îi priva de binecuvântări pe acei care doresc să păzească poruncile Lui.

Ești dezorientat? Atunci citește și roagă-te folosind cuvintele lui David.

'Arată-mi Doamne, căile Tale și învață-mă cărările Tale.' Psalm 25:4.

'Învață-mă, Doamne, calea orânduiri Tale, ca s-o țin până la sfârșit. Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o țin din toată inima mea!' Psalm 119: 33,34.

Dumnezeu va da înțelepciune și va răspunde acelei rugăciuni. Vorbind duhovnicește, fă din Dumnezeu călăuză ta. Mai citește încă o dată cuvintele acestei broșuri și roagă-l pe Dumnezeu să răspundă întrebărilor tale personale, dacă e necesar, scrie-le pe o hârtie și așteaptă să primești răspuns la fiecare în parte. Printr-un verset biblic sau prin cuvintele unei cântări, sau printr-un mesaj transmis de către o persoană, fiecare dintre rugăciunile tale va primi un răspuns la vreme potrivită. Dacă vei ține un jurnal spiritual, vei fi uimit despre felul în care Dumnezeu răspunde acestor întrebări. El niciodată nu te va dezamăgi. Dacă vei urma cu credincioșie principiile Bibliei, ea va deveni comoara ta de neprețuit. Nici un om, oricât de educat ar fi sau indiferent de poziția pe care o are nu poate fi un 'expert' în cuvintele și ideile care ne vorbesc în mod direct din Cuvântul lui Dumnezeu. Isus a promis ca să ne ajute, iar Duhul Sfânt ne va conduce în tot adevărul. În studiul tău acest ajutor va aduce bucurie și binecuvântare. Secretul constă în a începe să pui în practică ceea ce conștiința ta îți spune că este bine, altfel vei fi într-o confuzie constantă și nu vei putea să primești un răspuns clar la întrebările tale.

Ai putea să fi ca Daniel?

Încercarea, testul va veni foarte curând. Dar, vei putea tu să iei poziție pentru Adevăr, chiar dacă va trebui să fi diferit de cei care reprezintă o majoritate și vor fi împotriva ta? De multe ori credem că suntem foarte bine pregătiți să răspundem pentru alegerile noastre, dar, care va fi alegerea noastră în ceea ce privește ascultarea noastră de Dumnezeu? Sau vom privi la noi înșine încercând să ne protejăm reputația noastră? Dumnezeu ne roagă să părăsim totul și să Îl urmăm. Versetul unei cântări spune foarte simplu:

"Fii și tu ca Daniel."